

EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 14.2.2013
COM(2013) 71 final

2013/0045 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kterou se provádí posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí

{SWD(2013) 28 final}

{SWD(2013) 29 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

1.1. Souvislosti a historie

Nedávná globální hospodářská a finanční krize vážně postihla naše ekonomiky a veřejné finance. Krizi z velké části způsobil finanční sektor, ale náklady nesly vlády a evropští občané obecně. Na evropské i na mezinárodní úrovni panuje jasná shoda o tom, že finanční sektor by měl spravedlivěji přispívat vzhledem nákladům potřebným na překonání krize a také proto, že v současnosti tento sektor podléhá jen malému zdanění. Některé členské státy EU již ke zdanění finančního sektoru přijaly rozličná opatření.

Dne 28. září 2011 proto Komise předložila návrh směrnice Rady o společném systému daně z finančních transakcí a změně směrnice 2008/7/ES¹. Právním základem navržené směrnice byl článek 113 Smlouvy o fungování EU, neboť cílem navržených ustanovení je harmonizace právních předpisů týkajících se zdanění finančních transakcí v rozsahu nezbytném k tomu, aby se zajistilo řádné fungování vnitřního trhu pro transakce s finančními nástroji a zabránilo narušení hospodářské soutěže. Tento právní základ vyžaduje jednomyslnost v Radě na základě zvláštního legislativního postupu a po konzultaci s Evropským parlamentem a Hospodářským a sociálním výborem.

Hlavními cíli návrhu bylo:

- harmonizovat právní předpisy o nepřímém zdanění finančních transakcí, což je potřebné k tomu, aby se zajistilo řádné fungování vnitřního trhu pro transakce s finančními nástroji a zabránilo narušení hospodářské soutěže mezi finančními nástroji, účastníky finančních operací a trhy v celé Evropské unii, a zároveň
- zajistit, aby se finanční instituce spravedlivě a výrazně podílely na úhradě nákladů nedávné krize, a zajistit rovné podmínky, pokud jde o zdanění tohoto sektoru ve srovnání s jinými sektory², a
- vytvořit vhodné demotivující nástroje, které by odrazovaly od transakcí, jež nezvyšují efektivitu finančních trhů, a doplnit tak regulační opatření, která mají zabránit budoucím krizím.

Vzhledem k extrémně vysoké mobilitě většiny transakcí, na něž by se daň mohla vztahovat, bylo a stále je důležité vyhnout se narušením trhu, k nimž by docházelo, kdyby daňová pravidla byla zavedena jednotlivými členskými státy nezávisle na sobě. Jedině přijetím opatření na úrovni EU je skutečně možné zabránit fragmentaci finančních trhů ve všech činnostech a státech, jakož i mezi produkty a účastníky finančních operací, a zajistit rovné zacházení s finančními institucemi v EU, a v konečném důsledku tedy řádné fungování vnitřního trhu. Vybudování společného systému daně z finančních transakcí v EU sníží riziko narušení trhů přemístováním činností v důsledku zdanění.

¹ KOM(2011) 594 v konečném znění.

² V období od roku 2008 do roku 2012 těžily finanční instituce do značné míry, a to přímo nebo nepřímo, ze záchranných a záručních operací (před)financovaných evropskými daňovými poplatníky. Tyto operace spolu se stagnací ekonomik, za níž stálo rozšíření nejistoty ohledně stability celého ekonomického a finančního systému, měly za následek zhoršení salda veřejných financí v celé Evropě o více než 20 % HDP. Většina finančních a pojišťovacích služeb je navíc osvobozena od DPH.

Kromě toho může tento společný systém zajistit i daňovou neutralitu prostřednictvím široce pojaté harmonizace, zejména tak, aby se vztahovala také na velmi mobilní produkty, jako jsou deriváty, na mobilní aktéry a trhy, čímž se rovněž přispívá k omezení dvojího zdanění nebo nezdanění.

Návrh proto stanovil harmonizaci daní z finančních transakcí v členských státech, aby bylo zajištěno hladké fungování jednotného trhu, a určil základní rysy společného systému široce pojaté daně z finančních transakcí v EU.

Argumenty pro harmonizaci dále podpořil i konkrétní vývoj situace od doby původního návrhu Komise: Francie zavedla vnitrostátní daň na některé finanční transakce od 1. srpna 2012 a Španělsko, Itálie a Portugalsko nedávno oznámily, že tyto vnitrostátní daně rovněž zavedou – v různém rozsahu, s různými sazbami a různou technickou koncepcí.

Evropský parlament přijal k původnímu návrhu Komise kladné stanovisko dne 23. května 2012³ a Hospodářský a sociální výbor dne 29. března 2012⁴. Rovněž Výbor regionů přijal dne 15. února 2012 kladné stanovisko⁵.

Návrh a jeho varianty byly intenzivně projednávány na zasedáních Rady, která byla zahájena za polského předsednictví⁶ a pokračovala ve zrychleném tempu za dánského předsednictví, ale kvůli zásadním a nepřeklenutelným rozdílům mezi členskými státy se pro něj nepodařilo získat požadovanou jednomyslnou podporu.

Na zasedáních Rady ve dnech 22. června a 10. července 2012 se ukázalo, že i nadále přetrvávají zásadní názorové rozdíly, pokud jde o potřebu vytvořit na úrovni EU společný systém daně z finančních transakcí, a že v blízké budoucnosti si v Radě zásada harmonizovaného zdanění finančních transakcí jednomyslnou podporu nezíská.

Z výše uvedeného vyplývá, že cílů společného systému daně z finančních transakcí, které byly projednávány v Radě na základě původního návrhu Komise, nemůže Unie jako celek v přiměřené lhůtě dosáhnout.

Na základě požadavku jedenácti členských států (Belgie, Německo, Estonsko, Řecko, Španělsko, Francie, Itálie, Rakousko, Portugalsko, Slovinsko a Slovensko) předložila Komise Radě návrh⁷ na povolení posílené spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí.

Všechny členské státy ve svých požadavcích uvedly, že působnost a cíle legislativního návrhu Komise, kterým se zavádí posílená spolupráce, by měly být založeny na původním návrhu daně z finančních transakcí předloženém Komisí. Členské státy navíc uvedly, že je třeba zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem, narušením hospodářské soutěže a převodům do oblastí s jiným právním řádem.

³ P7_TA-(2012)0217.

⁴ ECO/321 – CESE 818/2012 (Úř. věst. C 181, 21.6.2012, s. 55).

⁵ CDR 332/2011 (Úř. věst. C 113, 18.4.2012, s. 7).

⁶ Daň z finančních transakcí byla poprvé na pořadu jednání Rady pro hospodářské a finanční věci dne 8. listopadu 2011 a poté na třech následujících zasedáních v březnu, červnu a červenci 2012. Od prosince 2011 do června 2012 bylo tomuto tématu věnováno sedm zasedání Pracovní skupiny Rady pro daňové otázky – nepřímé zdanění.

⁷ COM(2012) 631 final/2.

Současný návrh směrnice týkající se provádění posílené spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí je v souladu s povolením Rady ze dne 22. ledna 2013 vydaným po souhlasu Evropského parlamentu ze dne 12. prosince 2012.

V tomto novém kontextu posílené spolupráce se výše uvedený návrh Komise z roku 2011 stal bezpředmětným, a Komise má proto v úmyslu jej stáhnout.

Návrh Komise na rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie ze dne 29. června 2011⁸ ve znění ze dne 9. listopadu 2011⁹ stanoví, že část příjmů získaných z daně z finančních transakcí tvoří vlastní zdroj rozpočtu EU. To by znamenalo, že zdroje založené na HND získané od zúčastněných členských států by byly odpovídajícím způsobem omezeny.

1.2. Cíle návrhu

Obecné cíle tohoto návrhu odpovídají původnímu návrhu Komise z roku 2011. Nedávná a pokračující globální hospodářská a finanční krize vážně postihla ekonomiky a veřejné finance v EU. Krizi z velké části způsobil finanční sektor, ale náklady nesly vlády a evropští občané obecně. Ačkoli se finanční sektor skládá ze širokého spektra účastníků trhu, za poslední dvě desetiletí se finanční sektor obecně těšil vysoké ziskovosti, za kterou možná částečně vděčil (implicitní nebo explicitní) bezpečnostní síti zřízené vládami, spolu s regulací finančního sektoru a osvobozením od DPH.

Za těchto okolností začaly některé členské státy zavádět další formy zdanění finančního sektoru, zatímco jiné členské státy již uplatňovaly zvláštní daňové režimy pro finanční operace. Současná situace má tyto nežádoucí důsledky:

- roztržitost daňové úpravy na vnitřním trhu pro finanční služby (vzhledem k tomu, že je zaváděno stále více nekoordinovaných vnitrostátních daňových opatření), která může vést k narušení hospodářské soutěže mezi finančními nástroji, účastníky finančních operací a trhy v celé Evropské unii a dvojímu zdanění či dvojímu nezdanění,
- finanční instituce se nepodílejí spravedlivě a výrazně na úhradě nákladů nedávné krize a nejsou zajištěny rovné podmínky, pokud jde o zdanění tohoto sektoru ve srovnání s jinými sektory,
- daňová politika ani nepřispívá k tomu, aby odrazovala od transakcí, které nezvyšují efektivitu finančních trhů, ale které by mohly pouze odčerpávat prostředky z nefinančního sektoru ekonomiky do finančních institucí, a tudíž by mohly vést k nadměrnému investování do činností, které nezvyšují blahobyt, ani nepřispívá spolu s pokračujícími opatřeními regulace a dohledu k tomu, aby se finanční sektor vyhnul budoucím krizím.

Zavedení společného systému daně z finančních transakcí v dostatečném počtu členských států by u finančních transakcí, jichž se posílená spolupráce týká, okamžitě přineslo konkrétní výhody ve všech třech uvedených bodech. V souvislosti s těmito body by se zlepšilo postavení zúčastněných

⁸ KOM(2011) 510 v konečném znění.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/proposal_council_own_resources_en.pdf

⁹ KOM(2011) 739 v konečném znění.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/COM_2011_0739_EN.pdf

členských států, pokud jde o rizika přemístování, daňové příjmy, efektivitu finančního trhu a zamezení dvojího zdanění nebo nezdanění.

V rozhodnutí o schválení posílené spolupráce bylo konstatováno, že jsou splněny veškeré požadavky Smluv týkající se této spolupráce, a zejména že jsou zachovány pravomoci, práva a povinnosti nezúčastněných členských států. Tento návrh stanoví v souladu s ustanoveními Smlouvy nezbytnou podstatu takto schválené spolupráce.

1.3. Obecný přístup a vztah k původnímu návrhu Komise

Tento návrh je založen na původním návrhu Komise z roku 2011 a dodržuje všechny jeho základní zásady. Nicméně byly provedeny některé úpravy:

- za účelem zohlednění nového kontextu posílené spolupráce; to zejména znamená, že oblast s jednotnou úpravou daně z finančních transakcí je omezena na zúčastněné členské státy, že transakce prováděné v rámci některého zúčastněného členského státu, které by byly zdaněny podle původního návrhu, i nadále podléhají dani a že je zajištěno, aby směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů¹⁰, jejíž změna byla v původním návrhu předložena, zůstala nedotčena;
- týkající se navrhovaných ustanovení v zájmu srozumitelnosti a
- k dalšímu posílení ustanovení týkajících se vyhýbání se daňové povinnosti; toho je dosaženo prostřednictvím pravidel, podle nichž se zdanění řídí „zásadou emise“ jako poslední možností, která doplňuje hlavní zachovávanou zásadu – „zásadu usazení“. Toto doplnění zohledňuje zejména požadavky zúčastněných členských států, které poukázaly na potřebu zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem, narušení hospodářské soutěže a přemístování do jiných jurisdikcí. Tím, že se zásada rezidence doplní o prvky zásady emise, se přemístování činností a usazení se mimo oblast s jednotnou úpravou daně stane méně výhodným, neboť obchodování s finančními nástroji, které podléhají dani podle zásady emise a byly vydány v oblasti s jednotnou úpravou, bude stejně zdanitelné.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

2.1. Externí konzultace a odborné konzultace

Původní návrh vznikl na základě řady externích příspěvků. Tyto příspěvky měly podobu zpětné vazby získané v průběhu veřejných konzultací o zdanění finančního sektoru, cílených konzultací s členskými státy, odborníky a zúčastněnými subjekty finančního sektoru a také tří různých externích studií zadaných za účelem posouzení dopadů, které původní návrh provázely. Výsledky konzultačního procesu a externí příspěvky byly zahrnuty do tohoto posouzení dopadů.

Tento návrh se výrazně neliší od návrhu Komise ze září 2011 a zachovává stejná principiální řešení pro vytvoření společného systému daně z finančních transakcí v rámci posílené spolupráce (např. pokud jde o oblast působnosti zdanění, místo usazení finanční instituce zapojené do transakce jako

¹⁰ Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 11.

hraniční určovatel, zdanitelný základ a sazby a osobu povinnou odvést daň daňovým úřadům), a Komise proto neiniciovala žádné nové zvláštní konzultace.

Komise však rovněž v průběhu loňského roku využila konzultací se všemi zainteresovanými stranami, jako byly např. členské státy, Evropský parlament a národní parlamenty, zástupci finančního sektoru ze zemí Evropské unie i mimo ni, akademické kruhy, nevládní organizace, a výsledků *ad hoc* externích studií, které byly zveřejněny nedlouho po předložení původního návrhu Komise o společném systému daně z finančních transakcí pro celou Evropskou unii.

Zástupci Komise se zúčastnili řady veřejných jednání o zavedení společného systému daně z finančních transakcí, která proběhla v Evropě i mimo ni. Komise se rovněž aktivně zapojila do dialogu s národními parlamenty a jejich příslušnými výbory, které projevíly zájem o diskuzi ohledně původního návrhu Komise.

2.2. Posouzení dopadů

Útvary Komise provedly posouzení dopadů, které doprovází původní návrh přijatý dne 28. září 2011. Další odborná analýza tohoto návrhu byla prezentována na internetových stránkách Komise¹¹. Na žádost členských států, které požadují povolení posílené spolupráce, se oblast i cíle tohoto návrhu zakládají na původním návrhu Komise. Proto se základní stavební kameny druhého návrhu nemění, takže nové posouzení dopadu v téže oblasti není považováno za vhodné.

V rámci původního návrhu Komise však již členské státy různé alternativní možnosti strategie zvážily. Na rozdíl od původního návrhu směrnice platné pro všechny členské státy je cílem tohoto nového návrhu posílená spolupráce a členské státy výslovně projevíly zájem dozvědět se více o konkrétních mechanismech, které by v tomto kontextu mohly fungovat, a o jejich hlavních účincích. Útvary Komise proto provedly další analýzu těchto možností strategie a dopadů, která doplní a případně přehodnotí výsledky posouzení dopadů, které doprovázelo původní návrh z roku 2011.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

3.1. Právní základ

Rozhodnutí Rady 2013/52/EU ze dne 22. ledna 2013, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí¹², povolilo členským státům uvedeným ve svém článku 1 navázat posílenou spolupráci v oblasti daně z finančních transakcí.

Příslušným právním základem pro navrhovanou směrnici je článek 113 Smlouvy o fungování EU. Cílem návrhu je harmonizace právních předpisů týkajících se nepřímého zdanění finančních transakcí, která je potřebná pro zajištění řádného fungování vnitřního trhu a pro zabránění narušení hospodářské soutěže. Pro finanční instituce z nezúčastněných členských států bude posílená spolupráce znamenat přínos, neboť se budou namísto velkého počtu systémů vyrovnávat pouze s jedním společným systémem daně z finančních transakcí platným v zúčastněných státech.

¹¹ http://ec.europa.eu/taxation_customs/taxation/other_taxes/financial_sector/index_en.htm.

¹² Úř. věst. L 22, 25.1.2013, s. 11.

3.2. Subsidiarita a proporcionalita

Harmonizace právních předpisů týkajících se zdanění finančních transakcí, která je nezbytná pro řádné fungování vnitřního trhu a pro zabránění narušení hospodářské soutěže, a to i pokud se jedná o harmonizaci pouze mezi zúčastněnými členskými státy, může být dosaženo pouze prostřednictvím aktu Unie, tj. prostřednictvím jednotné definice základních rysů daně z finančních transakcí. Společná pravidla jsou nezbytná, aby se zabránilo nežádoucímu přemístování transakcí a účastníků trhu a nahrazování finančních nástrojů.

Obdobně by jednotná definice mohla sehrát zásadní roli při snižování stávající fragmentace vnitřního trhu, a to i pokud jde o různé produkty finančního sektoru, které jsou často navzájem blízkými substituty. Chybějící harmonizace daně z finančních transakcí vede k daňové arbitráži a možnému dvojímu nebo nulovému zdanění. To nejenže brání uskutečňování finančních transakcí za rovných podmínek, ale také ovlivňuje příjmy členských států. Finančnímu sektoru navíc v důsledku této situace vznikají dodatečné náklady na dodržování právních předpisů pramenící z příliš rozdílných daňových režimů. Tyto závěry jsou nadále platné i v kontextu posílené spolupráce, i když tato spolupráce má omezenější zeměpisný dosah než podobný režim přijatý na úrovni všech 27 členských států.

Tento návrh se proto soustředí na stanovení společné struktury daně a společná ustanovení o daňové povinnosti. Návrh tedy ponechává zúčastněným členským státům dostatečný manévrovací prostor, pokud jde o vlastní stanovení daňových sazeb převyšujících minimum. Na druhé straně bylo navrženo svěřit Komisi přenesené pravomoci, pokud jde o registraci, účetnictví, vykazování a další povinnosti, které mají zajistit, že daň z finančních transakcí splatná daňovým úřadům jim bude skutečně zaplacená. Pokud jde o jednotné metody výběru splatné daně z finančních transakcí, bylo navrženo svěřit prováděcí pravomoci Komisi.

Společný rámec pro daň z finančních transakcí je tudíž v souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality stanovenou v článku 5 SEU. Cíle tohoto návrhu nelze v dostatečné míře dosáhnout na úrovni členských států, a lze jich tedy za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu lépe dosáhnout na úrovni Unie, v případě potřeby posílenou spoluprací.

Navrhovaná harmonizace ve formě směrnice (namísto nařízení) nepřekračuje rámec toho, co je nezbytné pro dosažení sledovaných cílů, především řádného fungování vnitřního trhu. Je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

3.3. Podrobné vysvětlení návrhu

3.3.1. Kapitola I (Předmět a definice)

Tato kapitola vymezuje předmět navrhované směrnice obsahující návrh k provádění posílené spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí. Kromě toho jsou v této kapitole vymezeny hlavní pojmy používané v tomto návrhu.

3.3.2. Kapitola II (Působnost společného systému daně z finančních transakcí)

Tato kapitola vymezuje základní rámec navrhovaného společného systému daně z finančních transakcí v rámci posílené spolupráce. Cílem této daně z finančních transakcí je zdanění hrubých transakcí před případnými vzájemnými zápočty.

Působnost této daně je široká, protože jejím cílem je, aby se uplatňovala na transakce spojené se všemi druhy finančních nástrojů, neboť ty jsou často navzájem blízkými substituty. Oblast

působnosti tedy zahrnuje nástroje obchodovatelné na kapitálovém trhu, nástroje peněžního trhu (s výjimkou platebních nástrojů), podílové jednotky nebo akcie subjektů kolektivního investování – včetně subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) a alternativních investičních fondů (AIF)¹³ – a derivátové smlouvy. Oblast působnosti daně se navíc neomezuje na obchody na organizovaných trzích, jako jsou regulované trhy a mnohostranné obchodní systémy či systematické internalizátory, ale zahrnuje i jiné druhy obchodů, například mimoburzovní obchody. Rovněž se neomezuje na převod vlastnictví, ale spíše představuje přijatou povinnost a odráží, zda zúčastněná strana přebírá riziko, které s sebou daný finanční nástroj („nákup a prodej“) nese, nebo zda jej nepřebírá.

Navíc, jestliže finanční nástroje, jejichž nákup a prodej podléhá dani, tvoří předmět převodu mezi samostatnými subjekty skupiny, uplatní se na tento převod daň, i kdyby se nejednalo o nákup ani prodej.

Výměny finančních nástrojů, dohody o zpětném odkupu a zpětném odprodeji a smlouvy o půjčce a výpůjčce cenných papírů jsou výslovně zahrnuty do oblasti působnosti daně. Z důvodu, aby nedocházelo k vyhýbání se placení daně, vychází se z toho, že při výměně finančních nástrojů dochází ke dvěma finančním transakcím. Na druhé straně má na základě dohod o zpětném odkupu a zpětném odprodeji a smluv o půjčce a výpůjčce cenných papírů daná osoba finanční nástroj k dispozici po určité časové období. Všechny tyto dohody by se proto měly považovat pouze za jednu finanční transakci.

Kromě toho, aby se zabránilo vyhýbání se daňovým povinnostem, měla by být každá podstatná změna finanční transakce podléhající dani považována za novou finanční transakci podléhající dani stejného typu jako původní transakce. Navrhuje se doplnit demonstrativní seznam změn, které lze považovat za podstatné.

Také v případech, kdy derivátová smlouva vede k dodávce finančních nástrojů, nádavkem ke zdanitelné derivátové smlouvě se povinnost odvést daň vztahuje i na dodávku těchto finančních nástrojů, jestliže jsou splněny všechny ostatní podmínky pro vznik daňové povinnosti.

U finančních nástrojů, které mohou být předmětem finanční transakce podléhající dani, stanoví příslušný regulační rámec na úrovni EU jasný, úplný a schválený soubor definic¹⁴. Z použitých definic vyplývá, že spotové měnové transakce nejsou zdanitelné finanční transakce, zatímco měnové derivátové smlouvy ano. Daň se vztahuje i na derivátové smlouvy týkající se komodit, zatímco na fyzické transakce s komoditami nikoli.

Strukturované produkty, jimiž se rozumějí obchodovatelné cenné papíry nebo jiné finanční nástroje nabízené prostřednictvím sekuritizace, mohou být rovněž předmětem zdanitelné finanční transakce. Takové produkty jsou srovnatelné se všemi ostatními finančními nástroji, a proto by měly spadat pod pojem finanční nástroj používaný v tomto návrhu. Jejich vyloučení z oblasti působnosti daně z finančních transakcí by vytvořilo příležitost k vyhýbání se daňovým povinnostem. Do této

¹³ Odkazuje se na definici finančních nástrojů v příloze I směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů, o změně směrnice Rady 85/611/EHS a 93/6/EHS a směrnice Evropského parlamentu a Rady 2000/12/ES a o zrušení směrnice Rady 93/22/EHS (Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1). Tato definice zahrnuje podílové jednotky subjektů kolektivního investování. V důsledku toho jsou akcie a podíly subjektů kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) podle čl. 1 odst. 2 směrnice 2009/65/ES (Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32) a alternativní investiční fondy (AIF) podle čl. 4 odst. 1 písm. a) směrnice 2011/61/EU (Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1) finanční nástroje.

¹⁴ Zejména směrnice 2004/39/ES (viz předchozí poznámka pod čarou).

kategorie produktů patří především některé směnky, opční listy a certifikáty a také bankovní sekuritizace, které obvykle přenášejí velkou část úvěrového rizika spojeného s aktivy, jako jsou hypotéky nebo půjčky na trhu, a také pojišťovací sekuritizace, které zahrnují přenos jiných druhů rizika, například rizika upisování.

Oblast působnosti daně se ovšem zaměřuje na finanční transakce prováděné finančními institucemi, které vystupují jako účastník finanční transakce buď na vlastní účet, nebo na účet jiných osob nebo jednají jménem účastníka transakce. Tento přístup zajišťuje uplatňování daně z finančních transakcí v celém rozsahu. V praxi je to, že se jedná o finanční transakce, obvykle zřejmé z příslušných položek v účetnictví. Zavedení daně z finančních transakcí by nemělo mít negativní vliv na možnosti refinancování finančních institucí a států ani na měnové politiky obecně či na správu veřejného dluhu. Transakce s Evropskou centrální bankou, Evropským nástrojem finanční stability, Evropským mechanismem stability, Evropskou unií v případě, že spravuje svůj majetek, úvěry na platební bilanci či vykonává podobné činnosti, a centrálními bankami členských států by proto měly být vyňaty z oblasti působnosti této směrnice.

Ustanovení směrnice Rady 2008/7/ES jsou nadále plně použitelná. Ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. e) a čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice se týkají oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, a zakazují uložení jakékoli daně na transakce zde uvedené, s výhradou čl. 6 odst. 1 písm. a) téže směrnice. Pokud směrnice 2008/7/ES takto zakazuje nebo by mohla zakázat uložení daně na určité transakce, především na finanční transakce v rámci restrukturalizačních operací nebo vydávání cenných papírů ve smyslu této směrnice, neměly by tyto transakce podléhat dani z finančních transakcí. Cílem je vyhnout se jakémukoli možnému konfliktu se směrnicí 2008/7/ES, aniž by bylo nutné stanovit přesné hranice povinností ukládaných uvedenou směrnicí. Kromě toho nezávisle na rozsahu, v němž směrnice 2008/7/ES zakazuje zdanění vydávání akcií a podílových jednotek subjektů kolektivního investování, vyžaduje zohlednění daňové neutrality jednotné zacházení s emisemi všech těchto subjektů. Odkoupení akcií a podílových jednotek takto emitovaných však není svou povahou transakcí na primárních trzích, a mělo by tudíž podléhat dani.

Kromě vyloučení primárních trhů, jak je vysvětleno výše, zůstává mimo oblasti působnosti daně z finančních transakcí většina běžných finančních činností důležitých pro občany a podniky. To je případ uzavírání pojišťovacích smluv, hypotečních úvěrů, spotřebitelských úvěrů, úvěrů pro podniky, platebních služeb atd. (avšak následný obchod s těmito nástroji prostřednictvím strukturovaných produktů do působnosti daně z finančních transakcí patří). Mimo oblast působnosti daně z finančních transakcí jsou také měnové transakce na promptních trzích, čímž se zachovává volný pohyb kapitálu. Na derivátové smlouvy na základě měnových transakcí se však daň z finančních transakcí uplatní, protože nepředstavují měnové transakce jako takové.

Definice finančních institucí je široká a v zásadě zahrnuje investiční podniky, regulované trhy, úvěrové instituce, pojišťovny a zajišťovny, subjekty kolektivního investování a jejich správce, penzijní fondy a jejich správce, holdingové společnosti, společnosti poskytující finanční leasing, zvláštní účelové jednotky a pokud možno odkazuje na definice uvedené v příslušných právních předpisech EU přijatých pro účely regulace. Za finanční instituce by měly být kromě toho považovány i jiné podniky, instituce, subjekty nebo osoby vykonávající některé finanční činnosti s významnou roční průměrnou hodnotou finančních transakcí. Tento návrh stanoví práh ve výši 50 % celkového průměrného čistého ročního obrátu dotyčného subjektu.

Navrhovaná směrnice stanoví další technické podrobnosti k výpočtu hodnoty finančních transakcí a její průměrné hodnoty u subjektů, které mohou být považovány za finanční instituce pouze z důvodu hodnoty finančních transakcí, které provádějí, a obsahuje opatření pro situace, kdy se tyto subjekty již za finanční instituce nepovažují.

Ústřední protistrany, centrální deponitáře cenných papírů, mezinárodní centrální deponitáře cenných papírů a členské státy i veřejné orgány pověřené správou veřejného dluhu nejsou při výkonu této funkce považovány za finanční instituce, pokud nevykonávají obchodní činnost jako takovou. Hrají také klíčovou roli z hlediska účinnějšího a transparentnějšího fungování finančních trhů a řádné správy veřejného dluhu. Z důvodu jejich ústředního významu je však třeba nadále uplatňovat některé povinnosti v souvislosti se zajišťováním odvedení daně daňovým úřadům a s ověřením úhrady.

Územní působnost navrhované daně z finančních transakcí a daňová práva zúčastněných členských států se definují na základě pravidel uvedených v článku 4. Toto ustanovení odkazuje na pojem „usazení“. Vychází v podstatě ze „zásady rezidence“ doplněné o prvky „zásady emise“ s cílem především účinněji zamezit přemístování (podrobnosti k tomuto aspektu jsou uvedeny níže).

Aby na finanční transakci byla v zúčastněném členském státě uplatněna daň, musí být jeden z účastníků transakce usazen na území zúčastněného členského státu podle kritérií článku 4. Zdanění se uskuteční v zúčastněném členském státě, na jehož území je finanční instituce usazena za podmínky, že tato instituce je účastníkem transakce a jedná buď na vlastní účet, nebo na účet třetí osoby nebo jedná jménem účastníka transakce.

V případě, že jsou různé finanční instituce, které jsou účastníky transakce nebo jednají jménem takových účastníků, usazeny na území různých zúčastněných členských států podle kritérií článku 4, jsou tyto jednotlivé různé členské státy způsobilé zdanit transakci sazbami, které stanovily v souladu s tímto návrhem. Pokud jsou dotyčné subjekty usazeny na území státu, který není zúčastněným členským státem, nepodléhá transakce v zúčastněném členském státě dani z finančních transakcí, pokud není jeden z účastníků transakce usazen v zúčastněném členském státě; v tom případě bude za usazenou v daném zúčastněném členském státě považována i finanční instituce, která tam není usazena, a transakce zde bude podléhat zdanění.

Jedna z konkrétních změn v novém rámci posílené spolupráce se týká čl. 3 odst. 1 písm. a) původního návrhu. V uvedeném návrhu zahrnoval odkaz na finanční instituci „schválenou“ členským státem schválení hlavního sídla a schválení, která členský stát udělil ve vztahu k transakcím uskutečněným finančními institucemi třetí země bez fyzické přítomnosti na území uvedeného členského státu. Podle původní úpravy může k transakcím podle okolností stačit „pas“ vydaný podle právních předpisů EU. Jediným „schválením“ pak je schválení udělené hlavnímu sídlu finanční instituce. V rámci posílené spolupráce se může objevit nové uspořádání, totiž u institucí s hlavním sídlem v nezúčastněném členském státě, které působí v oblasti jednotné úpravy daně z finančních transakcí na základě „pasu“ (viz např. článek 31 směrnice 2004/39/ES). Posledně uvedená situace by měla být považována za stejnou situaci jako u institucí ve třetí zemi, které působí na základě zvláštního schválení uděleného členským státem dotčeným transakcí.

Zásada rezidence je také doplněna o prvky „zásady emise“ jako poslední možnost, aby se zvýšila odolnost systému proti přemístování. Tím, že se zásada rezidence doplní o zásadu emise, se přemístění činností a usazení se mimo oblast s jednotnou úpravou daně stanou méně výhodnými, neboť obchodování s finančními nástroji, které podléhají dani podle zásady emise a byly vydány v oblasti s jednotnou úpravou, bude stejně zdanitelné. To platí v případě, že žádný z účastníků transakce není „usazen“ v zúčastněném členském státě na základě kritérií stanovených v původním návrhu Komise, ale tito účastníci s finančními nástroji vydanými v uvedeném členském státě obchodují. To se týká především akcií, dluhopisů a obdobných cenných papírů, nástrojů peněžního trhu, strukturovaných produktů, podílových jednotek a akcií subjektů kolektivního investování a derivátů obchodovaných na organizovaných obchodních místech nebo platformách. U zásady emise, která tvoří také základ některých stávajících vnitrostátních daní pro finanční sektor, je

transakce spojena se zúčastněným členským státem, v němž je emitent usazen. Osoby, které se podílejí na těchto transakcích, budou kvůli tomuto spojení považovány za usazené v uvedeném členském státě a dotyčná/é finanční instituce bude/ou muset zaplatit daň z finančních transakcí v tomto státě.

Všechna výše uvedená kritéria podléhají obecnému pravidlu v případě, že osoba povinná zaplatit daň prokáže, že neexistuje žádná spojitost mezi hospodářským základem transakce a územím kteréhokoli ze zúčastněných členských států. V takovém případě nelze finanční instituci nebo jinou osobu považovat za usazenou v zúčastněném členském státě.

Tyto zvolené hraniční určovatele v kombinaci s výše uvedeným obecným pravidlem zajišťují, že zdanění se uskuteční pouze v případě, že existuje dostatečné spojení mezi transakcí a územím, na němž platí jednotná úprava daně z finančních transakcí. Stejně jako ve stávajících právních předpisech EU pro oblast nepřímých daní jsou plně respektovány zásady teritoriality.

3.3.3. *Kapitola III (Vznik daňové povinnosti, základ daně a sazby)*

Okamžikem vzniku daňové povinnosti je okamžik provedení finanční transakce. Následné zrušení nelze považovat za důvod k vyloučení vzniku daňové povinnosti s výjimkou případů omylů.

Vzhledem k tomu, že transakce s deriváty a s jinými finančními nástroji než deriváty mají různou povahu a vlastnosti, je třeba je spojovat s různými základy daně.

Pro koupi a prodej finančních nástrojů (jiných než derivátů) se obvykle stanoví cena nebo jiná forma protiplnění. Toto protiplnění je logicky třeba definovat jako základ daně. Aby se však zabránilo narušení trhu, jsou nutná zvláštní pravidla pro případy, kdy je protiplnění nižší než tržní cena, nebo pro transakce, k nimž dochází mezi subjekty skupiny a na které se nevztahují pojmy „nákup“ a „prodej“. V těchto případech je základem daně tržní cena stanovená za obvyklých tržních podmínek v okamžiku, kdy vznikla povinnost k dani z finančních transakcí. Takové transakce mezi subjekty skupiny by mohly zahrnovat převody bez protiplnění, zatímco převody za protiplnění odpovídají pojmům „nákup“ a „prodej“.

Pro nákup nebo prodej, převod, výměnu, uzavření derivátových smluv a jejich podstatnou změnu je základem daně z finančních transakcí pomyslná částka uvedená v derivátové smlouvě v okamžiku, kdy dochází k nákupu, prodeji, převodu, výměně, uzavření nebo kdy dochází k podstatné změně dotyčné operace. Tento přístup by umožnil přímé a snadné uplatnění daně z finančních transakcí na derivátové smlouvy a zároveň zaručil nízké náklady na dodržování předpisů a administrativní náklady. Tento přístup také znesnadňuje umělé snižování daňové zátěže pomocí vynalézavých typů derivátových smluv, jelikož by neexistovala daňová pobídka například k uzavření smlouvy pouze o rozdílech v cenách nebo hodnotách. Navíc s sebou nese zdanění v okamžiku nákupu, prodeje, převodu, výměny, uzavření smlouvy nebo podstatné změny dotyčné operace oproti zdanění peněžních toků v různých okamžicích životního cyklu smlouvy. Sazba použitá v tomto případě bude muset být spíše nižší, aby určovala přiměřené daňové zatížení.

V zúčastněných členských státech může vyvstat potřeba zvláštních ustanovení, aby se zabránilo podvodům a vyhýbání se daňovým povinnostem a navrhuje se obecné pravidlo proti zneužití daňového režimu (viz také oddíl 3.3.4). Toto pravidlo by se mohlo například použít v případech, kde se pomyslná částka uměle rozdělí: pomyslná částka swapu by se například mohla podělit libovolně velkým dělitelem a všechny platby by se stejným číslem násobily. Tím by zůstaly peněžní toky nástroje nezměněné, ale libovolně by se snížila velikost daňového základu.

Zvláštní ustanovení jsou nutná pro stanovení základu daně, pokud jde o transakce, v nichž se základ daně nebo jeho části vyjadřují v jiné měně, než je měna zúčastněného členského státu, který daň vyměřuje.

Transakce s deriváty a transakce s jinými finančními nástroji se od sebe svou povahou liší. Trhy budou navíc pravděpodobně reagovat jinak na daň z finančních transakcí uplatněnou na každou z těchto dvou kategorií. Z těchto důvodů a za účelem zajištění pokud možno rovného zdanění je třeba u těchto dvou kategorií uplatňovat odlišné sazby.

Sazby by rovněž měly brát ohled na rozdíly mezi možnými způsoby stanovení daňového základu.

Obecně řečeno se v zájmu dosažení harmonizačního cíle této směrnice navrhuje stanovit minimální sazby daně (nad nimiž se nachází manévrovací prostor pro vnitrostátní politiku) na dostatečně vysoké úrovni. Navrhované sazby se zároveň nacházejí dostatečně nízko na to, aby bylo riziko přemísťování co nejnižší.

3.3.4. *Kapitola IV (Platba daně z finančních transakcí, související povinnosti a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu)*

Tento návrh definuje oblast působnosti daně z finančních transakcí odkazem na finanční transakce, jejichž účastníkem (jednajícím buď na vlastní účet, nebo na účet třetí osoby) je finanční instituce usazená na území dotčeného zúčastněného členského státu, nebo transakce, v nichž taková instituce jedná jménem účastníka. Skutečností je, že většinu transakcí na finančních trzích provádějí finanční instituce, a daň z finančních transakcí by se měla soustředit na finanční sektor jako takový spíše než na občany. Tyto instituce by tedy měly mít povinnost platit daň daňovým úřadům zúčastněných členských států, na jejichž území se tyto finanční instituce považují za usazené. Aby se však předešlo určitému kaskádovému efektu daně v případě, že finanční instituce jedná jménem nebo na účet jiné finanční instituce, měla by daň platit pouze tato jiná finanční instituce.

Rovněž se navrhuje, aby se co nejlépe zajistilo efektivní hrazení daně z finančních transakcí. Podle tohoto návrhu by proto v případě, že dlužná daň z finanční transakce nebude včas uhrazena, každému z účastníků uvedené transakce měla být uložena povinnost společně a nerozdílně odvést tuto daň. Zúčastněné členské státy by navíc měly mít možnost uložit povinnost společně a nerozdílně odvést daň i jiným osobám, a to i v případě, že hlavní sídlo jedné strany transakce je umístěno mimo území zúčastněných členských států.

Tento návrh rovněž stanoví lhůty pro úhradu daně z finančních transakcí na účty stanovené zúčastněnými členskými státy. Většina finančních transakcí se provádí elektronickými prostředky. V těchto případech by daň z finančních transakcí měla být uhrazena bezprostředně v okamžiku vzniku daňové povinnosti. V jiných případech by daň měla být uhrazena ve lhůtě, která by měla být dostatečně dlouhá, aby umožnila ruční zpracování platby, a zároveň by měla zabránit, aby dotčené finanční instituci vznikly neoprávněné výhody z hlediska peněžních toků. Lhůtu tří pracovních dnů od okamžiku vzniku daňové povinnosti lze v tomto smyslu považovat za přiměřenou.

Zúčastněné členské státy by měly mít povinnost přijmout vhodná opatření v oblasti povinností týkajících se registrace, účetnictví, vykazování a jiných, aby zajistily, že daň z finančních transakcí bude uplatňována přesně a včas a efektivně uhrazena daňovým úřadům. V tomto ohledu se navrhuje zmocnit Komisi ke stanovení dalších podrobností. To je nezbytné pro zajištění harmonizovaných opatření na snížení nákladů na dodržování právních předpisů pro finanční subjekty a pro umožnění urychlených případných technických úprav. V této souvislosti by zúčastněné členské státy měly využít stávající a připravované právní předpisy EU o finančních trzích, které zahrnují povinnosti v oblasti vykazování a uchovávání údajů s ohledem na finanční transakce.

Navrhovaná směrnice by členské státy rovněž zavazovala k přijetí opatření s cílem předcházet podvodům a vyhýbání se daňové povinnosti.

Kromě toho se v zájmu zabránění riziku zneužívání, které by mohlo poškodit řádné fungování společného systému, navrhuje stanovit ve směrnici řadu konkrétních podrobností. Návrh proto obsahuje obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu, jehož základem je podobné ustanovení zařazené do doporučení Komise ze dne 6. prosince 2012 o agresivním daňovém plánování¹⁵, a rovněž ustanovení založené na stejných zásadách, ale zabývající se konkrétními problémy v souvislosti s depozitními certifikáty a podobnými cennými papíry.

Aby se zamezilo problémům při vybírání daně prostřednictvím různých metod výběru a následným zbytečným nákladům na dodržování právních předpisů, měly by být metody používané zúčastněnými členskými státy při výběru daně z finančních transakcí jednotné v rozsahu nezbytném pro uvedené účely. Tyto jednotné metody by rovněž přispěly k rovnému zacházení se všemi daňovými poplatníky. Navrhovaná směrnice proto zmocňuje Komisi k přijímání prováděcích opatření k tomuto účelu.

V zájmu usnadnění správy daně by zúčastněné členské státy mohly zavést vnitrostátní (veřejně přístupné) registry pro subjekty povinné k dani z finančních transakcí. V praxi by mohly využít stávající kódy, například obchodní identifikační kódy (BIC/ISO 9362) pro finanční i nefinanční instituce, klasifikaci finančních nástrojů (CFI/ISO 10962) pro finanční nástroje a identifikační kód trhu (MIC/ISO 10383) pro různé trhy.

Kromě diskuzí o definici jednotných metod výběru daně v příslušném výboru by mohla Komise pravidelně organizovat setkání odborníků s cílem projednat se zúčastněnými členskými státy uplatňování směrnice, jakmile bude přijata, zejména způsoby, jak zajistit řádné hrazení daně a ověřování plateb, jakož i záležitosti týkající se předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu.

Návrh směrnice se nezabývá otázkami správní spolupráce, které upravují stávající nástroje týkající se vyměřování a vymáhání daní, zejména směrnice Rady 2011/16/EU ze dne 15. února 2011 o správní spolupráci v oblasti daní a o zrušení směrnice 77/799/EHS¹⁶ (použitelná od 1. ledna 2013), směrnice Rady 2010/24/ES ze dne 16. března 2010 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření¹⁷ (použitelná od 1. ledna 2012). Navrhovaná směrnice uvedené nástroje ani nedoplňuje, ani neomezuje oblast jejich působnosti. Tyto nástroje se nadále vztahují na všechny druhy daní ukládané členským státem nebo jeho jménem¹⁸ a to platí i pro daň z finančních transakcí stejně jako pro kteroukoli jinou ukládanou daň. Vztahují se na všechny členské státy, které by měly poskytovat pomoc v rámci jejich omezení a podmínek. Mezi další nástroje, které v této souvislosti připadají v úvahu, patří mnohostranná Úmluva OECD a Rady Evropy o vzájemné správní pomoci v daňových záležitostech¹⁹.

¹⁵ Úř. věst. L 338, 12.12.2012, s. 41.

¹⁶ Úř. věst. L 64, 11.3.2011, s. 1.

¹⁷ Úř. věst. L 84, 31.3.2010, s. 1.

¹⁸ S určitými výjimkami v případě směrnice 2011/16/EU, které však zde nejsou relevantní.

¹⁹

<http://www.oecdilibrary.org/docserver/download/fulltext/2311331e.pdf?expires=1309623132&id=id&accname=ocid194935&checksum=37A9732331E7939B3EE154BB7EC53C41>

Společně s koncepčním přístupem, na němž se daň z finančních transakcí zakládá (široká oblast působnosti, široce pojatá zásada rezidence, bezvýjimečnost), umožňují výše uvedená pravidla minimalizovat daňové úniky, vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužívání daňového režimu.

3.3.5. Kapitola V (Závěrečná ustanovení)

Z harmonizačního cíle tohoto návrhu vyplývá, že zúčastněné členské státy by neměly mít dovoleno zachovávat nebo zavádět jiné daně z finančních transakcí podle definice v tomto návrhu, než je daň z finančních transakcí, která je předmětem navrhované směrnice, nebo DPH. Pokud jde o DPH, nadále platí možnost volby zdanění podle čl. 137 odst. 1 písm. a) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty²⁰. Jiné daně, jako například daně z pojistného atd., mají samozřejmě rozdílnou povahu, stejně jako registrační poplatky z finančních transakcí v případě, že představují skutečnou náhradu nákladů nebo plnění za poskytnutou službu. Takové daně a poplatky tudíž tímto návrhem nejsou dotčeny.

Navrhuje se, aby zúčastněné členské státy sdělily Komisi znění ustanovení, kterými se navrhovaná směrnice transponuje do vnitrostátních právních předpisů. Z důvodu omezeného počtu článků v návrhu a z nich vyplývajících povinností pro členské státy bylo navrženo, že není třeba poskytnout žádné vysvětlující dokumenty.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Předběžný odhad daňových příjmů naznačuje, že v závislosti na reakcích trhu by roční příjem z této daně ve všech zúčastněných členských státech mohl být mezi 30 až 35 miliardami EUR v případě, že by se původní návrh pro země EU-27 použil pro země EU-11. Vezmeme-li však do úvahy čisté dopady provedených úprav v porovnání s původním návrhem, tedy že i) emise akcií a podílových jednotek SKIPCP a alternativních investičních fondů již nejsou považovány za transakci na primárních trzích a že ii) ustanovení zásady rezidence zabraňující přemíst'ování byla oproti původní definici posílena tím, že byly doplněny prvky zásady emise, pak předběžné odhady ukazují, že roční příjmy z daně by se mohly řádově pohybovat okolo 31 miliard EUR.

Návrh Komise na rozhodnutí Rady o systému vlastních zdrojů Evropské unie ze dne 29. června 2011²¹ ve znění ze dne 9. listopadu 2011²² stanoví, že část příjmů získaných z daně z finančních transakcí tvoří vlastní zdroj rozpočtu EU. Zdroje založené na HND získané od zúčastněných členských států by byly odpovídajícím způsobem omezeny.

Evropská rada vyzvala dne 7. srpna 2013 zúčastněné členské státy, aby prověřily, zda by se daň z finančních transakcí mohla stát základem nového vlastního zdroje rozpočtu EU.

²⁰ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

²¹ KOM(2011) 510 v konečném znění.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/proposal_council_own_resources_en.pdf

²² KOM(2011) 739 v konečném znění.
http://ec.europa.eu/budget/library/biblio/documents/fin_fwk1420/COM_2011_0739_EN.pdf

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se provádí posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na rozhodnutí Rady 2013/52/EU ze dne 22. ledna 2013, kterým se povoluje posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí¹,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu²,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru³,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) V roce 2011 Komise konstatovala, že na všech úrovních probíhá diskuse o doplňujícím zdanění finančního sektoru. Tato diskuse pramení z přání, aby se finanční sektor spravedlivě a podstatně podílel na nákladech krize a aby byl do budoucna zdaněn spravedlivě ve srovnání s jinými sektory, aby finanční instituce ztratily motivaci k nadměrně rizikovým činnostem, aby se doplnila regulační opatření zaměřená na předcházení budoucím krizím a aby se vytvořily dodatečné příjmy pro veřejné rozpočty nebo pro účely zvláštních politik.
- (2) Rozhodnutím 2013/52/EU povolila Rada v oblasti daně z finančních transakcí posílenou spolupráci mezi Belgií, Německem, Estonskem, Řeckem, Španělskem, Francií, Itálií, Rakouskem, Portugalskem, Slovinskem a Slovenskem (dále jen „zúčastněné členské státy“).
- (3) Za účelem předcházení narušení hospodářské soutěže v důsledku opatření jednostranně přijatých zúčastněnými členskými státy, s ohledem na krajně vysokou mobilitu většiny relevantních finančních transakcí, a tedy za účelem zajištění řádného fungování vnitřního trhu je důležité, aby byly základní rysy daně z finančních transakcí v zúčastněných členských státech harmonizovány na úrovni Unie. Je proto třeba zabránit situacím

¹ Úř. věst. L 22, 25.1.2013, s. 11.

² Úř. věst. C... ,... , s. . .

³ Úř. věst. C... ,... , s. .

vybízejícím k daňové arbitráži mezi zúčastněnými členskými státy a narušení rozdělení mezi finanční trhy v dotyčných státech a zároveň možnostem dvojího nebo nulového zdanění.

- (4) Za účelem lepšího fungování vnitřního trhu, zejména zabránění narušení trhu mezi zúčastněnými členskými státy je třeba, aby se daň z finančních transakcí vztahovala na široce pojatý okruh finančních institucí a transakcí, na obchodování s širokou škálou finančních nástrojů, včetně strukturovaných produktů, a to jak v rámci organizovaných trhů, tak i „mimoburzovních“, jakož i na uzavírání všech derivátových smluv a podstatné změny daných operací.
- (5) V zásadě je každý dohodnutý převod jednoho nebo několika finančních nástrojů spojen s určitou transakcí a ta by zase měla na základě tohoto dohodnutého převodu podléhat dani z finančních transakcí. Vzhledem k tomu, že výměna finančních nástrojů vede ke vzniku dvou takových převodů, mělo by se u každé takové výměny vycházet z toho, že vede ke dvěma transakcím, aby nedocházelo k vyhýbání se placení daně. Na základě dohod o zpětném odkupu a zpětném odprodeji a smluv o půjčce a výpůjčce cenných papírů má daná osoba finanční nástroj k dispozici po určité časové období. U všech těchto dohod, jakož i u jejich podstatných změn, by se mělo vycházet z toho, že vedou pouze k jediné transakci.
- (6) V zájmu zachování efektivního a transparentního fungování finančních trhů nebo správy veřejného dluhu je nutné vyloučit z oblasti působnosti daně z finančních transakcí některé subjekty vzhledem k tomu, že tyto subjekty vykonávají funkce, které se samy o sobě nepovažují za obchodní činnost, ale spíše za činnost usnadňující obchodování nebo činnost zajišťující správu veřejného dluhu. Subjekty, které jsou výslovně vyloučeny z důvodu svého ústředního významu pro fungování finančních trhů nebo správu veřejného dluhu, by však měly podléhat pravidlům, která zajistí řádné uhrazení daně daňovým úřadům a ověření její platby.
- (7) Uložení daně z finančních transakcí by nemělo mít negativní vliv na možnosti refinancování finančních institucí a států ani na měnové politiky obecně. Transakce s Evropskou centrální bankou, Evropským nástrojem finanční stability, Evropským mechanismem stability, Evropskou unií v případě, že spravuje svůj majetek, úvěry na platební bilanci či vykonává podobné činnosti, a centrálními bankami členských států by proto dani z finančních transakcí neměly podléhat.
- (8) S výjimkou uzavírání nebo podstatné změny derivátových smluv by obchody na primárních trzích a transakce, jež provádějí občané a podniky, jako je uzavírání pojišťovacích smluv, hypoteční úvěry, spotřebitelské úvěry nebo platební služby, měly být z rozsahu platnosti daně z finančních transakcí vyloučeny, aby se nenarušovalo získávání kapitálu společností a států a zamezilo se dopadu na domácnosti.
- (9) Ustanovení směrnice Rady 2008/7/ES ze dne 12. února 2008 o nepřímých daních z kapitálových vkladů⁴ jsou nadále v celém rozsahu platná. Ustanovení čl. 5 odst. 1 písm. e) a čl. 5 odst. 2 uvedené směrnice se týkají oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, a zakazují, s výhradou čl. 6 odst. 1 písm. a) uvedené směrnice, uložení jakékoli daně na transakce uvedené v jejich ustanoveních. Transakce, u nichž směrnice 2008/7/ES zakazuje nebo by mohla zakázat uložení daní, by proto neměly dani z finančních transakcí podléhat. Nezávisle na rozsahu, v němž směrnice 2008/7/ES zakazuje zdanění vydání akcií a podílových jednotek subjektů kolektivního investování, vyžaduje zohlednění daňové

⁴ Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 11.

neutrality jednotné zacházení s emisemi všech těchto subjektů. Odkoupení akcií a podílových jednotek takto emitovaných však není svou povahou transakcí na primárních trzích, a mělo by tudíž být povinné k dani.

- (10) Vznik daňové povinnosti a daňový základ by měly být harmonizovány, aby se zabránilo narušení vnitřního trhu.
- (11) Okamžik vzniku daňové povinnosti by neměl být nadměru oddalován a měl by se shodovat s okamžikem, kdy k finanční transakci došlo.
- (12) Za účelem co nejjednoduššího stanovení daňového základu, a aby se tak omezily náklady podniků i správců daně, by se v případě finančních transakcí jiných, než jsou transakce spojené s derivátovými smlouvami, mělo běžně odkazovat na protiplnění poskytnuté v souvislosti s transakcí. Jestliže se neposkytuje protiplnění nebo jestliže je poskytnuté protiplnění nižší než tržní cena, použije se tržní cena jako věrný obraz hodnoty transakce. Také v případě nákupu, prodeje, převodu, výměny, uzavření nebo podstatné změny derivátových smluv by se v zájmu snadnosti výpočtu měla použít ve smlouvě uvedená pomyslná částka.
- (13) V zájmu rovného zacházení by měla platit jediná daňová sazba pro každou kategorii transakcí, tj. pro obchody s finančními nástroji jinými než deriváty a podstatné změny dotyčných operací na straně jedné a pro nákup, prodej, převod, výměnu, uzavření a podstatnou změnu derivátových smluv na straně druhé.
- (14) Aby se zdanění soustředilo na finanční sektor jako takový, a nikoli na občany, a vzhledem k tomu, že převážnou většinu transakcí na finančních trzích provádějí finanční instituce, měla by daň platit pro tyto instituce bez ohledu na to, zda obchodují vlastním jménem, jménem jiných osob, na vlastní účet nebo na účet jiných osob.
- (15) Vzhledem k vysoké mobilitě finančních transakcí a za účelem omezení možného vyhýbání se daňovým povinnostem by se daň z finančních transakcí měla uplatňovat na základě zásady rezidence. Aby se dále omezilo riziko přemístování transakcí a současně se v zájmu usnadnění použití zachoval odkaz pouze na „usazení“, měla by být tato zásada doplněna o prvky zásady emise. U transakcí s některými finančními nástroji by proto měly být osoby zapojené do těchto transakcí považovány za osoby usazené v zúčastněném členském státě, v němž byl nástroj vydán.
- (16) V zájmu dosažení harmonizace společné daně z finančních transakcí by minimální daňové sazby měly být stanoveny na dostatečně vysoké úrovni. Zároveň musejí být dostatečně nízké, aby se minimalizovala rizika přemístování.
- (17) Mělo by se zabránit tomu, aby byl některý účastník jediné transakce zdaněn více než jednou. Jestliže finanční instituce jedná jménem nebo na účet jiné finanční instituce, pak by měla daň uhradit pouze tato jiná finanční instituce.
- (18) Zúčastněné členské státy měly mít povinnost přijmout potřebná opatření, aby výběr daně z finančních transakcí probíhal správně a včas.
- (19) Zúčastněné členské státy by měly mít povinnost přijmout vhodná opatření, která by předcházela daňovým podvodům a únikům.
- (20) S cílem zabránit vyhýbání se daňovým povinnostem a zneužití daňového režimu prostřednictvím uměle vytvořených schémat je třeba stanovit obecné pravidlo proti

zneužívání daňového režimu. To by mělo být doplněno zvláštním pravidlem založeným na stejných zásadách pro řešení konkrétních problémů v souvislosti s depozitními certifikáty a podobnými cennými papíry.

- (21) S cílem umožnit přijetí podrobnějších pravidel v některých technických oblastech týkajících se povinností registrace, účetnictví, vykazování a jiných povinností, které mají zajistit, že daň z finančních transakcí bude daňovým úřadům skutečně uhrazena, i jejich případnou včasnou úpravu by měla být na Komisi v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování Evropské unie přenesena pravomoc přijímat akty, pokud jde o stanovení opatření nezbytných pro tyto účely. Zejména je důležité, aby Komise během přípravné práce uskutečnila vhodné konzultace, a to včetně konzultací na odborné úrovni. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty včas a vhodným způsobem předány Radě.
- (22) V zájmu zajištění jednotných podmínek pro provádění této směrnice, pokud jde o vybírání daně v zúčastněných členských státech, by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí⁵.
- (23) Vzhledem k tomu, že účastníci trhu budou na zavedení nových pravidel potřebovat určitý čas, mělo by být poskytnuto přiměřené období mezi přijetím vnitrostátních pravidel nutných pro dosažení souladu s touto směrnicí a jejich použitím.
- (24) Jelikož cíle této směrnice, totiž harmonizace základních rysů daně z finančních transakcí mezi zúčastněnými členskými státy na úrovni Unie, nemůže být dostatečným způsobem dosaženo na úrovni těchto členských států, a může jej být proto v zájmu zajištění řádného fungování jednotného trhu lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je pro dosažení tohoto cíle nezbytné,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Kapitola I **Předmět a definice**

Článek 1 *Předmět*

1. Tato směrnice zavádí posílenou spolupráci povolenou rozhodnutím 2013/52/EU, a to stanovením zásad pro harmonizovanou daň z finančních transakcí (DFT).
2. Zúčastněné členské státy ukládají daň z finančních transakcí v souladu s touto směrnicí.

⁵ Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13.

Článek 2 Definice

1. Pro účely této směrnice platí tyto definice:
 - 1) „zúčastněným členským státem“ se rozumí členský stát, který se v okamžiku, kdy vzniká daňová povinnost z finančních transakcí podle této směrnice, podílí na posílené spolupráci v oblasti daně z finančních transakcí na základě rozhodnutí 2013/52/EU nebo na základě rozhodnutí přijatého v souladu s druhým nebo třetím pododstavcem čl. 331 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie;
 - 2) „finanční transakcí“ se rozumí:
 - a) nákup a prodej finančního nástroje před vzájemným započtením nebo vypořádáním;
 - b) převod práva nakládat s finančním nástrojem jako vlastník mezi subjekty skupiny a každá rovnocenná operace obnášející přenos rizika spojeného s finančním nástrojem v případech, na něž se nevztahuje bod a);
 - c) uzavření derivátových smluv před vzájemným započtením nebo vypořádáním;
 - d) výměna finančních nástrojů;
 - e) dohoda o zpětném odkupu, dohoda o zpětném odprodeji, dohoda o půjčkách a výpůjčkách cenných papírů;
 - 3) „finančními nástroji“ se rozumí nástroje ve smyslu přílohy I oddílu C směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES⁶ a strukturované produkty;
 - 4) „derivátovou smlouvou“ se rozumí finanční nástroj definovaný v oddíle C bodech 4 až 10 přílohy I směrnice 2004/39/ES, jak byly provedeny články 38 a 39 nařízení Komise (ES) č. 1287/2006⁷;
 - 5) „dohodou o zpětném odkupu“ a „dohodou o zpětném odprodeji“ se rozumí dohoda uvedená v čl. 3 odst. 1 písm. m) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/49/ES⁸;
 - 6) „dohodou o půjčce cenných papírů“ a „dohodou o výpůjčce cenných papírů“ se rozumí dohoda uvedená v článku 3 směrnice 2006/49/ES;
 - 7) „strukturovaným produktem“ se rozumí obchodovatelné cenné papíry nebo jiné finanční nástroje nabízené formou sekuritizace ve smyslu čl. 4 odst. 36 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/EC⁹ nebo formou rovnocenné transakce obnášející přenos rizik s výjimkou úvěrového rizika;
 - 8) „finanční institucí“ se rozumí:
 - a) investiční podnik ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 1 směrnice 2004/39/ES;

⁶ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

⁷ Úř. věst. L 241, 2.9.2006, s. 1.

⁸ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 201.

⁹ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

- b) regulovaný trh ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodu 14 směrnice 2004/39/ES a každé jiné organizované obchodní místo nebo platforma;
- c) úvěrová instituce ve smyslu čl. 4 odst. 1 směrnice 2006/48/ES;
- d) pojišťovna nebo zajišťovna ve smyslu článku 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/138/ES¹⁰;
- e) subjekt kolektivního investování do převoditelných cenných papírů (SKIPCP) ve smyslu čl. 1 odst. 2 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/65/ES¹¹ a správcovská společnost ve smyslu čl. 2 odst. 1 písm. b) směrnice 2009/65/ES;
- f) penzijní fond nebo instituce zaměstnaneckého penzijního pojištění ve smyslu čl. 6 písm. a) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/41/ES¹² investiční správce tohoto fondu nebo instituce;
- g) alternativní investiční fond a alternativní správce investičních fondů ve smyslu článku 4 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/61/EU¹³;
- h) sekuritizační jednotka pro speciální účel ve smyslu čl. 4 odst. 44 směrnice 2006/48/ES;
- i) zvláštní účelová jednotka ve smyslu čl. 13 odst. 26 směrnice 2009/138/ES;
- j) jakýkoliv jiný podnik, instituce, subjekt nebo osoba vykonávající jednu nebo více následujících činností, v případě, že průměrná roční hodnota jejich finančních transakcí představuje více než 50 % jejich celkového průměrného čistého ročního obrátu podle článku 28 směrnice Rady 78/660/EHS¹⁴:
 - i) činnosti uvedené v příloze I bodech 1, 2, 3, 6 směrnice 2006/48/ES;
 - ii) obchodování na vlastní účet nebo na účet klientů nebo jejich jménem v souvislosti s jakýmkoliv finančním nástrojem;
 - iii) akvizice účastí v podnicích;
 - iv) účast na finančních nástrojích nebo jejich vydávání;
 - v) poskytování služeb spojených s činnostmi uvedenými v bodě iv);
- 9) „ústřední protistranou“ se rozumí ústřední protistrana ve smyslu čl. 2 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 648/2012¹⁵;
- 10) „vzájemným započtením“ se rozumí započtení ve smyslu čl. 2 písm. k) směrnice Evropského parlamentu a Rady 98/26/ES¹⁶;

¹⁰ Úř. věst. L 335, 17.12.2009, s. 1.

¹¹ Úř. věst. L 302, 17.11.2009, s. 32.

¹² Úř. věst. L 235, 23.9.2003, s. 10.

¹³ Úř. věst. L 174, 1.7.2011, s. 1.

¹⁴ Úř. věst. L 222, 14.8.1978, s. 11.

¹⁵ Úř. věst. L 201, 27.7.2012, s. 1.

- 11) „finančním nástrojem uvedeným v oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES a strukturovanými produkty vydanými na území zúčastněného členského státu“ se rozumí finanční nástroj, který byl vydán osobou, jež má své statutární sídlo – nebo v případě fyzické osoby své trvalé bydliště, nebo nelze-li určit její trvalé bydliště, místo svého obvyklého pobytu – v tomto státě;
- 12) „pomyslnou částkou“ se rozumí základní nominální nebo jmenovitá částka, která se používá pro výpočet plateb uskutečněných na dané derivátové smlouvě.
2. Všechny operace uvedené v odst. 1 bodu 2) písm. a), b), c) a e) se považují za operace, při nichž dochází k jediné finanční transakci. Každá výměna podle odst. 1 bodu 2) písm. d) se považuje za výměnu, při níž dochází ke dvěma finančním transakcím. Každá podstatná změna operace uvedené v odst. 1 bodu 2) písm. a) až e) se považuje za novou operaci stejného druhu jako původní operace. Změna se považuje za podstatnou zejména tehdy, pokud při ní dochází k nahrazení alespoň jednoho účastníka, v případě, že se změní cíl nebo oblast působnosti operace, včetně její časové působnosti, nebo sjednané protiplnění, nebo jestliže by původní operace měla za následek vyšší daň, pokud by operace byla provedena v pozměněné formě.
3. Pro účely odst. 1 bodu 8 písm. j):
- a) se průměrná roční hodnota podle uvedeného bodu vypočítá buď za tři předcházející kalendářní roky nebo, je-li období předchozí činnosti kratší, za toto kratší období;
 - b) hodnota každé transakce podle článku 6 představuje základ daně, jak je vymezen v uvedeném článku;
 - c) hodnota každé transakce uvedená v článku 7 představuje deset procent základu daně, jak je vymezen v uvedeném článku;
 - d) pokud průměrná roční hodnota finančních transakcí ve dvou po sobě jdoucích kalendářních letech nepřekročí padesát procent celkového průměrného čistého ročního obrátu podle článku 28 směrnice 78/660/EHS, má dotýčný podnik, instituce, subjekt nebo osoba nárok na to, aby na požádání nebyl považován nebo déle považován za finanční instituci.

Kapitola II

Oblast působnosti společného systému daně z finančních transakcí

Článek 3 *Oblast působnosti*

1. Tato směrnice se použije na všechny finanční transakce za podmínky, že nejméně jeden účastník transakce je usazen na území zúčastněného členského státu a že účastníkem transakce je i finanční instituce usazená na území zúčastněného členského státu a jedná buď na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, nebo jedná jménem účastníka transakce.

¹⁶ Úř. věst. L 166, 11.6.1998, s. 45.

2. Tato směrnice se s výjimkou čl. 10 odst. 3 a 4 a čl. 11 odst. 1 až 4 nevztahuje na následující subjekty:
 - a) ústřední protistrany, jestliže vykonávají funkci ústřední protistrany;
 - b) centrální depozitáře cenných papírů a mezinárodní centrální depozitáře cenných papírů, jestliže vykonávají funkci centrálního depozitáře cenných papírů nebo mezinárodního centrálního depozitáře cenných papírů;
 - c) členské státy, včetně veřejných orgánů pověřených funkcí správy veřejného dluhu, při výkonu této funkce.
3. Skutečnost, že subjekt není povinný k dani podle odstavce 2, nevylučuje povinnost k dani jeho protistrany.
4. Tato směrnice se nepoužije na tyto transakce:
 - a) transakce na primárních trzích uvedené v čl. 5 písm. c) nařízení (ES) č. 1287/2006, včetně upisování a následného přerozdělování finančních nástrojů v rámci jejich vydávání;
 - b) transakce s centrálními bankami členských států;
 - c) transakce s Evropskou centrální bankou;
 - d) transakce s Evropským nástrojem finanční stability a Evropským mechanismem stability, transakce s Evropskou unií týkající se finanční pomoci umožněné podle článku 143 SFEU a finanční pomoci umožněné podle čl. 122 odst. 2 SFEU, jakož i transakce s Evropskou unií a Evropským společenstvím pro atomovou energii týkající se správy jejich aktiv;
 - e) aniž je dotčen bod c) a d), transakce s Evropskou unií, Evropským společenstvím pro atomovou energii, Evropskou investiční bankou a subjekty založenými Evropskou unií nebo Evropským společenstvím pro atomovou energii, na které se vztahuje Protokol o výsadách a imunitách Evropské unie, v rozsahu a za podmínek tohoto protokolu, dohod o sídle a všech dalších smluv uzavřených ohledně provádění protokolu;
 - f) transakce s mezinárodními organizacemi nebo subjekty, jinými než subjekty uvedenými v písm. c), d) a e), které jsou jako takové uznány veřejnými orgány hostitelského státu, v rozsahu a za podmínek stanovených v mezinárodních úmluvách zakládajících tyto subjekty nebo dohodách o umístění jejich sídla;
 - g) transakce prováděné jako součást restrukturalizačních operací uvedených v článku 4 směrnice Rady 2008/7/ES¹⁷.

¹⁷ Úř. věst. L 46, 21.2.2008, s. 11.

Článek 4 *Usazení*

1. Pro účely této směrnice se finanční instituce považuje za usazenou na území zúčastněného členského státu, jestliže je splněna některá z těchto podmínek:
 - a) instituce byla jako taková schválena orgány tohoto členského státu ve vztahu k transakcím, na něž se schválení vztahuje;
 - b) instituce je zmocněna nebo jinak oprávněna působit s ohledem na území uvedeného členského státu ze zahraničí jako finanční instituce, pokud jde o transakce, na které se takové zmocnění nebo oprávnění vztahuje;
 - c) instituce má sídlo v uvedeném členském státu;
 - d) její trvalé sídlo, nebo nelze-li zjistit adresu jejího trvalého sídla, její obvyklé sídlo se nachází v uvedeném členském státu;
 - e) instituce má pobočku v uvedeném členském státu, pokud jde o transakce prováděné touto pobočkou;
 - f) instituce je účastníkem finanční transakce s jinou finanční institucí usazenou v uvedeném členském státu v souladu s body a), b), c), d) nebo e) nebo s účastníkem, který je usazený na území uvedeného členského státu a není finanční institucí, a jedná přitom na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, nebo jedná jménem účastníka transakce;
 - g) instituce je účastníkem finanční transakce se strukturovaným produktem nebo s jedním z finančních nástrojů uvedených v oddílu C přílohy I směrnice 2004/39/ES vydaným na území uvedeného členského státu, s výjimkou nástrojů uvedených v bodech 4 až 10 daného oddílu, se kterými se neobchoduje v organizované platformě, a jedná přitom buď na vlastní účet nebo na účet jiné osoby, nebo jedná jménem účastníka transakce.
2. Osoba, která není finanční institucí, se považuje za usazenou ve zúčastněném členském státě, jestliže je splněna některá z těchto podmínek:
 - a) její statutární sídlo nebo, v případě fyzické osoby její trvalé bydliště, nebo nelze-li určit její trvalé bydliště, místo jejího obvyklého pobytu se nachází v uvedeném státě;
 - b) osoba má pobočku v uvedeném státě, pokud jde o finanční transakce prováděné touto pobočkou;
 - c) osoba je účastníkem finanční transakce se strukturovaným produktem nebo jedním z finančních nástrojů uvedených v oddíle C přílohy I směrnice 2004/39/ES vydaným na území uvedeného členského státu, s výjimkou nástrojů uvedených v bodech 4 až 10 daného oddílu, se kterými se neobchoduje v organizované platformě.
3. Bez ohledu na odstavce 1 a 2 se finanční instituce nebo osoba, která není finanční institucí, nepovažuje za usazenou ve smyslu uvedených odstavců, pokud osoba povinná odvést daň z finančních transakcí prokáže, že neexistuje žádná souvislost mezi ekonomickou podstatou transakce a územím kteréhokoliv zúčastněného členského státu.

4. Je-li splněno více podmínek uvedených v seznamech v odstavci 1 a 2, je pro určení zúčastněného členského státu, v němž je instituce či osoba usazena, relevantní ta splněná podmínka, která je na seznamu uvedena jako první, a to v sestupném pořadí.

Kapitola III

Vznik daňové povinnosti, základ daně a sazby společné daně z finančních transakcí

Článek 5

Vznik povinnosti k úhradě daně z finančních transakcí

1. Povinnost hradit daň z finančních transakcí vzniká u každé finanční transakce okamžikem, kdy tato transakce proběhne.
2. Následné storno nebo oprava finanční transakce nemá žádný účinek na vznik daňové povinnosti s výjimkou omylů.

Článek 6

Daňový základ daně z finančních transakcí v případě finančních transakcí, které se netýkají derivátových smluv

1. V případě finančních transakcí neuvedených v čl. 2 odst. 1 bodu 2 písm. c) a – s ohledem na derivátové smlouvy – finančních transakcí neuvedených v čl. 2 odst. 1 bodu 2 písm. a), b) a d), je základem daně vše, co tvoří protistranou nebo třetí stranou zaplacené nebo dlužné protiplnění za převod.
2. Bez ohledu na odstavce 1 je v případech uvedených v daném odstavci základem daně tržní cena v okamžiku vzniku povinnosti k dani z finančních transakcí:
 - a) jestliže protiplnění je nižší než tržní cena;
 - b) v případech uvedených v čl. 2 odst. 1 bodu 2) písm. b).
3. Pro účely odstavce 2 se tržní cenou rozumí plná částka, která by byla zaplacená jako protiplnění za dotčený finanční nástroj při transakci za běžných tržních podmínek.

Článek 7

Základ daně v případě finančních transakcí týkajících se derivátových smluv

V případě finančních transakcí uvedených v čl. 2 odst. 1 bodu 2 písm. c) a – s ohledem na derivátové smlouvy – finančních transakcí uvedených v čl. 2 odst. 1 bodu 2 písm. a), b) a d) je základem daně z finančních transakcí pomyslná částka uvedená v derivátových smlouvách v okamžiku finanční transakce.

Jestliže je zjištěna více než jedna pomyslná částka, použije se pro účely stanovení základu daně nejvyšší částka.

Článek 8
Společná ustanovení o základu daně

Pro účely článků 6 a 7 platí, že jestliže je hodnota rozhodující pro určení základu daně vyjádřena v celé výši nebo částečně ve měně jiné, než je měna zdaňujícího zúčastněného členského státu, použije se jako směnný kurz poslední prodejní kurz zaznamenaný v okamžiku, kdy vznikne povinnost uhradit daň z finančních transakcí, na nejreprezentativnějším devizovém trhu dotčeného zúčastněného členského státu, nebo směnný kurz určený odkazem na tento trh, v souladu s pravidly stanovenými uvedeným členským státem.

Článek 9
Použití, struktura a výše sazeb

1. Zúčastněné členské státy použijí sazby daně z finančních transakcí platné v okamžiku vzniku daňové povinnosti.
2. Sazby stanoví každý zúčastněný členský stát jako procento základu daně.
Tyto sazby nesmí být nižší než:
 - a) 0,1 % u finančních transakcí uvedených v článku 6;
 - b) 0,01 % u finančních transakcí uvedených v článku 7.
3. Zúčastněné členské státy používají stejnou daňovou sazbu na všechny finanční transakce, které spadají do stejné kategorie podle odst. 2 písm. a) a b).

Kapitola IV
Úhrada společné daně z finančních transakcí, související povinnosti
a prevence vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým únikům
a zneužívání daňového režimu

Článek 10
Osoby povinné hradit daň z finančních transakcí daňovým orgánům

1. Ve vztahu ke každé finanční transakci musí daň z finančních transakcí uhradit každá finanční instituce, která splňuje některou z následujících podmínek:
 - a) je účastníkem transakce a jedná buď na vlastní účet, nebo na účet jiné osoby;
 - b) jedná jménem účastníka transakce;
 - c) transakce byla provedena na její účet.Daň z finančních transakcí je splatná daňovým orgánům zúčastněného členského státu, na jehož území je finanční instituce zjevně usazena.
2. Jestliže finanční instituce jedná jménem nebo na účet jiné finanční instituce, pak povinnost uhradit daň z finanční transakce vzniká pouze této jiné finanční instituci.

3. V případech, kdy splatná daň nebyla zaplacená ve lhůtě stanovené v čl. 11 odst. 5, jsou všichni účastníci transakce, včetně osob jiných než finanční instituce, společně a nerozdílně odpovědní za zaplacení daně, kterou finanční instituce dluží v důsledku této transakce.
4. Zúčastněné členské státy mohou stanovit, že osoba jiná než osoba povinná hradit daň z finančních transakcí ve smyslu odstavců 1, 2 a 3 je povinna hradit tuto daň společně a nerozdílně.

Článek 11

Ustanovení o časových lhůtách pro úhradu daně z finančních transakcí, povinnostech na zajištění úhrady a ověření úhrady

1. Zúčastněné členské státy stanoví povinnosti týkající se registrace, účetnictví, vykazování a jiné povinnosti za účelem zajištění efektivního hrazení splatné daně z finančních transakcí daňovým orgánům.
2. Komise může v souladu s článkem 16 přijmout akty v přenesené pravomoci, v nichž stanoví opatření, která zúčastněné členské státy musí přijmout v souladu s odstavcem 1.
3. Zúčastněné členské státy přijetím opatření zajistí, aby každá osoba povinná hradit daň z finančních transakcí daňovým orgánům předložila daňové přiznání obsahující všechny údaje potřebné k výpočtu daně z finančních transakcí, k jejíž úhradě vznikla povinnost v průběhu jednoho měsíce, včetně celkové hodnoty transakcí zdaňovaných pro každou sazbu.

Přiznání k dani z finančních transakcí se podává k desátému dni měsíce následujícího po měsíci, v němž vznikla povinnost hradit daň z finančních transakcí.

4. Zúčastněné členské státy zajistí, aby finanční instituce uchovávaly pro potřebu daňových orgánů po dobu alespoň pěti let náležitě údaje týkající se všech finančních transakcí, které provedly svým vlastním jménem či jménem jiné osoby, ať už na vlastní účet, nebo na účet jiné osoby.
Při stanovení této povinnosti případně zohlední povinnosti, které již finančním institucím uložily s ohledem na čl. 25 odst. 2 směrnice 2004/39/ES.
5. Zúčastněné členské státy zajistí, aby jakékoli splatné daně z finančních transakcí byly zaplacené na účty stanovené zúčastněnými členskými státy v těchto časových okamžicích:
 - a) v okamžiku vzniku daňové povinnosti u transakcí prováděných elektronicky;
 - b) do tří pracovních dnů od okamžiku vzniku daňové povinnosti v ostatních případech.

Komise může přijmout prováděcí akty, které stanoví jednotné metody výběru splatné daně z finančních transakcí. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 18 odst. 2.

6. Zúčastněné členské státy zajistí, aby daňové orgány ověřily, zda byla daň řádně uhrazena.

Článek 12
Zamezení podvodům a vyhýbání se daňové povinnosti

Zúčastněné členské státy přijmou opatření k zamezení daňových podvodů a vyhýbání se daňové povinnosti.

Článek 13
Obecné pravidlo proti zneužívání daňového režimu

1. Uměle vytvořené opatření nebo uměle vytvořená řada opatření, která byla přijata s hlavním cílem vyhnout se zdanění a která vede k daňovému zvýhodnění, se nebere v úvahu. Zúčastněné členské státy řeší tato opatření pro daňové účely podle jejich ekonomické podstaty.
2. Pro účely odstavce 1 se opatřením rozumí jakákoli transakce, systém, akce, operace, dohoda, grant, neformální dohoda, příslib, závazek nebo událost. Opatření se může skládat z více než jednoho kroku nebo jedné části.
3. Pro účely odstavce 1 jsou opatření nebo řada opatření uměle vytvořeny, pokud jim chybí obchodní podstata. Při určování, zda jsou opatření nebo řada opatření uměle vytvořeny, zváží zúčastněné členské státy zejména, zda opatření či řada opatření zahrnují jednu či více z následujících situací:
 - a) právní charakteristika jednotlivých kroků, z kterých se opatření skládá, není konzistentní s právní podstatou opatření jako celku;
 - b) opatření nebo řada opatření jsou prováděny způsobem, který by nebyl běžně použit při činnosti, jež je považována za rozumné podnikatelské chování;
 - c) opatření nebo řada opatření obsahují prvky, které se navzájem nahrazují nebo ruší;
 - d) uzavřené transakce mají kruhový charakter;
 - e) opatření nebo řada opatření přináší značné daňové výhody, ale tato skutečnost se neodráží v podnikatelských rizicích, která daňový poplatník nese, nebo v jeho peněžních tocích.
4. Pro účely odstavce 1 je účelem opatření nebo řady opatření vyhnout se daňové povinnosti v takovém případě, kdy bez ohledu na subjektivní záměry daňového poplatníka maří cíl, ducha a účel daňových předpisů, které by se jinak použily.
5. Pro účely odstavce 1 se daný účel považuje za hlavní, jestliže se jakýkoli jiný účel, který souvisí s opatřením nebo řadou opatření nebo by s opatřením nebo řadou opatření mohl souviset, jeví vzhledem ke všem okolnostem případu jako nanejvýš zanedbatelný.
6. Při určování, zda opatření nebo řada opatření vedla k daňovému zvýhodnění podle odstavce 1, porovnají zúčastněné členské státy částku, kterou má daňový poplatník zaplatit s ohledem na uvedené opatření (uvedená opatření), s částkou, kterou by tentýž daňový poplatník měl zaplatit za stejných okolností při absenci uvedeného opatření (uvedených opatření).

Článek 14

Zneužívání v případě depozitních certifikátů a podobných cenných papírů

1. Aniž je dotčen článek 13, považují se depozitní certifikát nebo podobné cenné papíry, které byly vydány v podstatě za účelem vyhýbání se dani z transakce s podkladovým aktivem vydaným ve zúčastněném členském státu, za vydané v uvedeném zúčastněném členském státu v případě, že by jinak vznikla daňová výhoda.
2. Pro účely odstavce 1 platí ustanovení čl. 13 odst. 4, 5 a 6.
3. Při uplatňování odstavce 1 je třeba přihlídnout k rozsahu, v němž obchod s depozitním certifikátem nebo podobnými cennými papíry nahradil obchod s podkladovým aktivem. Pokud takové nahrazení bylo významného rozsahu, musí osoba povinná k dani z finančních transakcí prokázat, že depozitní certifikát nebo podobné cenné papíry nebyly vydány v podstatě za účelem vyhýbání se dani z transakce s podkladovým aktivem.

Kapitola V

Závěrečná ustanovení

Článek 15

Jiné daně z finančních transakcí

Zúčastněné členské státy nezachovají ani nezavedou daně z finančních transakcí jiné než daň z finančních transakcí, která je předmětem této směrnice, nebo daň z přidané hodnoty ve smyslu směrnice Rady 2006/112/ES¹⁸.

Článek 16

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Přenesení pravomocí uvedených v čl. 11 odst. 2 platí na dobu neurčitou od data uvedeného v článku 19.
3. Rada může přenesení pravomocí uvedených v čl. 11 odst. 2 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončí přenesení pravomocí uvedených v tomto rozhodnutí. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v Úředním věstníku Evropské unie nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Netýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.
5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 11 odst. 2 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Rada nevysloví námitky ve lhůtě 2 měsíců ode dne, kdy jí byl tento akt

¹⁸ Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1.

oznámen, nebo pokud Rada před uplynutím této lhůty informuje Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Rady je tato lhůta prodloužena o 2 měsíce.

Článek 17
Oznámení Evropskému parlamentu

Evropský parlament je informován o přijetí aktů v přenesené pravomoci Komisí, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.

Článek 18
Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 19
Přezkum

Každých pět let a poprvé k 31. prosinci 2016 předloží Komise Radě zprávu o uplatňování této směrnice a případně návrh.

V této zprávě Komise alespoň posoudí dopad daně z finančních transakcí na řádné fungování vnitřního trhu, finanční trhy a reálnou ekonomiku a zohlední pokrok ve zdanění finančního sektoru v mezinárodních souvislostech.

Článek 20
Provedení

1. Zúčastněné členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí nejpozději do 30. září 2013. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Budou tyto předpisy používat od 1. ledna 2014.

Tyto předpisy přijaté zúčastněnými členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví zúčastněné členské státy.

2. Zúčastněné členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 21
Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 22
Určení

Tato směrnice je určena zúčastněným členskými státy.

V Bruselu dne

Za Radu
předseda

PŘÍLOHA
LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Směrnice Rady, kterou se provádí posílená spolupráce v oblasti daně z finančních transakcí

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB

14 05 Politika zdanění

1.3. Povaha návrhu/podnětu

Návrh se týká **nové akce**.

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Finanční stabilita

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č. 3

Vyvinout nové daňové iniciativy a opatření na podporu cílů politiky EU

Příslušné aktivity ABM/ABB

Hlava 14 Daně a celní unie; ABB 05 Daňová politika

1.4.3. Očekávané výsledky a dopady

Zabránit fragmentaci vnitřního trhu s finančními službami s ohledem na rostoucí počet přijímaných nekoordinovaných vnitrostátních daňových opatření.

Zajistit, aby finanční instituce spravedlivě a podstatně přispívaly na úhradu nákladů nedávné krize a zajistit rovné zdanění sektoru vzhledem k jiným sektorům.

Vytvořit vhodné demotivující nástroje pro transakce, které nezvyšují blahobyt nebo účinnost finančních trhů, a doplnit regulační opatření, jejichž cílem je zamezit budoucím krizím.

1.5. Odůvodnění návrhu/podnětu

1.5.1. Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu

Přispět k celkovému cíli stability v EU v období po finanční krizi

1.5.2. Přidaná hodnota ze zapojení EU

Fragmentaci finančních trhů ve všech činnostech a státech se lze vyhnout a rovné zacházení s finančními institucemi v EU, a v konečném důsledku řádné fungování vnitřního trhu, lze zajistit pouze opatřeními na úrovni EU a v případě potřeby posílenou spoluprací.

1.5.3. Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti

Při zavedení široce založené daně z finančních transakcí na vnitrostátní úrovni se dosažení tří výše uvedených cílů bez vážných účinků v podobě přemístování ukázalo téměř nemožné (příklad Švédska).

1.5.4. Provázanost a možná synergie s dalšími finančními nástroji

Daně jsou součástí globálního rámce řešení. Uložení daně z finančních transakcí by podpořilo úsilí o rozpočtovou konsolidaci ve zúčastněných členských státech. Komise vedle toho navrhla využít část příjmů z daně z finančních transakcí jako vlastní prostředky k financování rozpočtu EU, přičemž by se příspěvky zúčastněných členských států vypočítané na základě HND snížily.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

Časově neomezený návrh

1.7. Předpokládaný způsob řízení

Nepoužije se

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Zúčastněné členské státy musí přijmout vhodná opatření, aby daň z finančních transakcí byla uplatňována přesně a včas, včetně ověřovacích opatření.

Stanovení vhodných opatření pro zajištění úhrady daně a sledování a ověřování náležité úhrady se ponechává na zúčastněných členských státech.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

1. Zpoždění při provádění směrnice na úrovni zúčastněných členských států
2. Riziko vyhýbání se daňovým povinnostem, daňových úniků a zneužívání daňového režimu
3. Riziko přemístování

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

V článku 11 směrnice se uvádějí specifická ustanovení týkající se prevence vyhýbání se daňovým povinnostem, daňovým únikům a zneužívání daňového režimu: akty v přenesené pravomoci a správní spolupráce v daňových záležitostech.

Rizika přemístění se řeší volbou vhodného souboru daňových sazeb a širokou definicí daňového základu.

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

3.1. Okruhy víceletého finančního rámce a dotčené výdajové rozpočtové položky

- Stávající výdajové rozpočtové položky

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdajů	Příspěvek			
	Číslo [Název.....]	RP/NRP ⁽¹⁾	zemí ESVO ²	kandidátských zemí ³	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]	RP/NRP	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

- Nové rozpočtové položky, jejichž vytvoření se požaduje

V pořadí okruhů víceletého finančního rámce a rozpočtových položek.

Okruh víceletého finančního rámce	Rozpočtová položka	Druh výdajů	Příspěvek			
	Číslo [Okruh.....]	RP/NRP	zemí ESVO	kandidátských zemí	třetích zemí	ve smyslu čl. 18 odst. 1 písm. aa) finančního nařízení
	[XX.YY.YY.YY]		ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE	ANO/NE

3.2. Odhadovaný dopad na výdaje

3.2.1. Odhadovaný souhrnný dopad na výdaje

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

Okruh víceletého	Číslo	[Okruh
------------------	-------	--------------

¹ RP = rozlišené prostředky / NRP = nerozlišené prostředky.

² ESVO: Evropské sdružení volného obchodu.

³ Kandidátské země a případně potenciální kandidátské země západního Balkánu.

finančního rámce:	]
--------------------------	--	--------

GŘ: <.....>			Rok N ⁴	Rok N+1	Rok N+2	Rok N+3	zadat potřebný počet let podle trvání finančního dopadu (viz bod 1.6)			CELKEM
• Operační prostředky										
Číslo rozpočtové položky	Závazky	(1)								
	Platby	(2)								
Číslo rozpočtové položky	Závazky	(1a)								
	Platby	(2a)								
Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy ⁵										
Číslo rozpočtové položky		(3)								
CELKEM prostředky pro GŘ<....>	Závazky	=1+1a+3	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se
	Platby	=2+2a+3	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se
	Platby	(5)	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM			(6)							
CELKEM prostředky z OKRUHU <....> víceletého finančního rámce	Závazky	=4+ 6	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se
	Platby	=5+ 6	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se

Má-li návrh/podnět dopad na více okruhů:

⁴ Rokem N se rozumí rok, kdy se návrh/podnět začíná provádět.

⁵ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

• Operační prostředky CELKEM	Závazky	(4)									
	Platby	(5)									
• Prostředky správní povahy financované z rámce na zvláštní programy CELKEM		(6)									
CELKEM prostředky z OKRUHU 1 až 4 víceletého finančního rámce (referenční částka)	Závazky	=4+ 6	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se
	Platby	=5+ 6	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se

Okruh víceletého finančního rámce:	5	„Správní výdaje“
---	----------	------------------

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

		Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Od roku 2017 dále
GŘ: TAXUD						
• Lidské zdroje		0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
• Ostatní správní výdaje		0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
GŘ TAXUD CELKEM		0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

CELKEM z OKRUHU 5 víceletého finančního rámce	prostředky 5 (Závazky celkem = platby celkem)	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
---	---	-------	-------	-------	-------	-------

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

		Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Od roku 2017 dále
CELKEM z OKRUHU 1 víceletého finančního rámce	prostředky až 5 Závazky	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
	Platby	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

3.2.2. Odhadovaný dopad na operační prostředky

- Návrh/podnět nevyžaduje využití operačních prostředků

3.2.3. Odhadovaný dopad na prostředky správní povahy

3.2.3.1. Shrnutí

- Návrh/podnět vyžaduje využití správních prostředků, jak je vysvětleno dále:

v milionech EUR (zaokrouhлено na 3 desetinná místa)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Od roku 2017 dále
--	-------------	-------------	-------------	-------------	----------------------

OKRUH 5 víceletého finančního rámce					
Lidské zdroje	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
Ostatní správní výdaje	0,040	0,036	0,036	0,036	0,036
Mezisoučet za OKRUH 5 víceletého finančního rámce	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798

Mimo OKRUH 5⁶ víceletého finančního rámce					
Lidské zdroje					
Správní výdaje					
Mezisoučet mimo OKRUH 5 víceletého finančního rámce	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se	Nepoužije se

CELKEM	0,294	0,798	0,798	0,798	0,798
---------------	-------	-------	-------	-------	-------

3.2.3.2. Odhadované potřeby v oblasti lidských zdrojů

- **X** Návrh/podnět vyžaduje využití lidských zdrojů, jak je vysvětleno dále:

⁶ Technická a/nebo administrativní pomoc a výdaje na podporu provádění programů a/nebo akcí EU (bývalé položky „BA“), nepřímý výzkum, přímý výzkum.

Odhad vyjádřete v celých číslech (nebo zaokrouhlete nejvýše na 1 desetinné místo)

	Rok 2013	Rok 2014	Rok 2015	Rok 2016	Od roku 2017 dále
• Pracovní místa podle plánu pracovních míst (místa úředníků a dočasných zaměstnanců)					
14 01 01 01 (v ústředí a v zastoupeních Komise)	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762
14 01 01 02 (při delegacích)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 05 01 (v nepřímém výzkumu)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 01 (v přímém výzkumu)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
• Externí zaměstnanci (v přepočtu na plné pracovní úvazky: FTE)⁷					
14 01 02 01 (SZ, ZAP, VNO z celkového rámce)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
14 01 02 02 (SZ, ZAP, MOD, MZ a VNO při delegacích)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 04 yy⁸	- v ústředí ⁹	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
	- při delegacích	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
XX 01 05 02 (SZ, DZ, VNO v nepřímém výzkumu)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
10 01 05 02 (SZ, DZ, VNO v přímém výzkumu)	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.	p.m.
Jiné rozpočtové položky (upřesněte)					
CELKEM	0,254	0,762	0,762	0,762	0,762

14 je oblast politiky nebo dotčená hlava rozpočtu.

Potřeby v oblasti lidských zdrojů budou pokryty ze zdrojů GŘ, které jsou již vyčleněny na řízení akce a/nebo byly vnitřně přeobsazeny v rámci GŘ, a případně doplněny z dodatečného přidělu, který lze řídicímu GŘ poskytnout v rámci ročního přidělování a s ohledem na rozpočtová omezení.

Popis úkolů:

Úředníci a dočasní zaměstnanci	Současné přidělení zaměstnanců GŘ TAXUD nebere v úvahu celkovou otázku společného systému daně z finančních transakcí a bude vyžadovat vnitřní přeobsazení. Hlavní úkoly pověřených úředníků budou: vypracovat technické podrobnosti praktického fungování daně, a tím napomoci procesu vyjednávání, sledovat následné provádění, připravit právní výklady a pracovní dokumenty, přispívat k aktům v přenesené pravomoci, pokud jde mj. o ustanovení proti vyhýbání se daňové povinnosti a proti zneužívání daňového režimu, připravit vhodná řízení o nesplnění povinností atd.
--------------------------------	--

3.2.4. *Soulad se stávajícím víceletým finančním rámcem*

- **X** Návrh/podnět je v souladu se stávajícím víceletým finančním rámcem.

3.2.5. *Příspěvky třetích stran*

- Návrh/iniciativa nepočítá se spolufinancováním od třetích stran.

⁷ SZ = smluvní zaměstnanec; ZAP = zaměstnanec agentury práce; MOD = mladý odborník při delegaci; MZ = místní zaměstnanec; VNO = vyslaný národní odborník.

⁸ Dílčí strop na externí pracovníky z operačních prostředků (bývalé položky „BA“).

⁹ V podstatě na strukturální fondy, Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova (EZFRV) a Evropský rybářský fond.

3.3. Odhadovaný dopad na příjmy

- Návrh/podnět nemá žádný finanční dopad na příjmy. Pokud by však část příjmů z daně z finanční transakce byla použita jako vlastní prostředky, čímž by se snížily zbytkové vlastní prostředky vycházející z HND vybrané od zúčastněných členských států, bylo by tím ovlivněno složení zdrojů příjmu.